

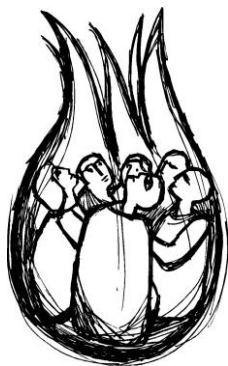
Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

BINKOŠTI

4.6.2017

Leto XVI., 22 (822)

Tedaj jim je spet rekel:

»Mir vam bodi!

Kakor je Oče poslal mene,
tudi jaz pošljem vas.«

In po teh besedah je
dihnil vanje in jim govoril:

»Prejmite Svetega Duha;
katerim grehe odpustite,
so jim odpuščeni;
katerim jih zadržite,
so jim zadržani.«

(Jn 20,21–23)

RAZLIČNI SO DUHOVNI DAROVI, DUH PA JE ISTI

Vsak človek je enkratna osebnost, obdarjena s kombinacijo talentov, ki mu dajejo najboljše možnost, da je lahko srečen in zadovoljen. Smemo trditi, da nihče nima preveč in nihče premalo, kajti vsakdo prejme optimalno doto za poslanstvo, za katerega ga je Stvarnik izbral. Ti stavki se zdijo zapleteni, ker marsikdo meni, da je z rojstvom prejel program in sedaj rutinsko ponavlja zadeve, za katere je bil programiran. Daleč od tega. Darovi niso program, ampak so možnosti, v skladu s katerimi lahko najlepše delujemo. Tega se je zavedal tudi apostol Pavel, ko je Korinčanom pisal: "Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakomur pa se daje razodetje Duha v korist vseh." V teh štirih stavkih je zaobjeto vse bogastvo, ki smo ga prejeli.

Pavel najprej govori o različnih darovih. Če smo pozorni, to hitro odkrijemo in posebno v družinah, kjer je več otrok, takoj opazimo, kako je vsak od njih svet zase. Tudi dva nista enaka. To bi lahko trdili tudi o enojajčnih dvojčkih, saj se vsak od njiju obnaša po svoje in s tem kaže na sebi lastne motivacije za to, kar mu je všeč in s čimer se najraje ukvarja. Vprašanje pa je, če imajo vsi v družini istega Duha, ki jih spodbuja, da prejete darove uporabljajo odgovorno in jih ne zlorablajo.

V naslednjem stavku se Pavel zaustavi ob pestrosti služb. Tudi to z lahkoto razumemo, ker vemo, da nihče ni sposoben za vse in tudi časovno ne bi zmozel kvalitetno narediti vse, kar

je potrebno za dostojno življenje. To je še toliko bolj v ospredju v sodobni družbi, ki je zelo izbirčna in zahtevna ter pričakuje od vsakega, da strokovno dela to, za kar je usposobljen. Pri tem je zelo pomembno, da ne sme biti nobena služba ali poklic v prednosti, kajti vsako delo mora biti v skladu s človeškim dostojanstvom. Pavel tukaj izpostavi, da vse službe povezuje isti Gospod, ki je znal biti blizu učenim farizejem in preprostemu, neizobraženemu človeku.

V tretjem stavku so izpostavljena različna dela. Vsakdo opravlja različne stvari in vse morajo biti usklajene med seboj, sicer se bo čutil razdvojenega. To poenotenje nam naklanja Bog, ki mora biti v ozadju vseh naših dejanj.

Kot zadnje Pavel izpostavi, da morajo biti vsi darovi v blagor skupnosti. Res je, da smo jih prejeli najprej za svojo srečo in dobro počutje, a jih moramo dati na tržnico in z njimi trgovati. Ne moremo samo čakati, da nas bodo imeli drugi radi, ampak moramo tudi sami ljubiti. Ljubezen pa je vedno konkretna, saj lahko daješ samo to, kar sam imaš.

župnik Branko Balažic, SDB

Svete maše:

BINKOŠTI NEDELJA 4.6. Sv.Kvirin iz Siska, š.m	Palčje Trnje Trnje Zagorje Zagorje	7,30 +Anton Rebec, Palčje 22, 30. dan 8,30 Češčenje SRT 9h +Franc Rebec, Trnje 13, obletna 10,30 SHOD: V č. Sv.Duhu za vse župljane obeh župnij 15h Krst Anžeta in Vrtnice
Četrtek 8.6. Sv. Medard, škof	Zagorje	20h Molitvena ura za duhovne poklice
Sobota 10.6. Sv.Bogumi Poljski, šk.	Zagorje	19,30 Spoved 20h +Lovrenc Česnik, Drskovče 9, obletna
SVETA TROJICA NEDELJA 11.6. Sv. Barnaba, apostol	Trnje Trnje Zagorje SVETA GORA	8,30 Češčenje SRT 9h V čast Sv.Trojici za vse župljane – Ofer 10,30 Za vse župljane obeh župnij 13h Odhod romarjev iz Zagorja 15h Molitvena ura na Sveti gori 16h Romarska sv.maša

- **ŽUPNIJSKI SHOD** je danes v **ZAGORJU** ob **10,30**, prihodnjo nedeljo pa v **TR-NJU** ob **9h**. Med mašo je ofer za cerkvene potrebe. V obeh cerkvah je kar nekaj potreb: v Zagorju je potrebno utrditi temelje cerkve, v Trnju pa obnova zunanjih oken, pločevinaste strehe nad prostorom ob zvoniku, pa tudi nove preproge po cerkvi.

- **VEROUK** smo zaključili pretekli teden, kar seveda ne pomeni, da ni več treba prihajati ob nedeljah in praznikih k sv. maši. V počitniških in dopustniških dneh se pokaže, koliko smo res verni, koliko resnične ljubezni je v naših srcih in v našem življenju. Ali hodimo k verouku in k maši, da »*nauredimo*« neki zakrament, ali da se bolj odpremo božji milosti in živimo v večjem prijateljstvu z Bogom? (Katehistinja Marta se čuti zelo razočarana nad birmanci, ker po birmi razen ene niso več prišli k verouku!) Če obljube, ki jih damo Bogu, nič ne veljajo, kako naj se zanesemo, da bodo držali kakršne koli obljube ali zaveze ljudem? Ali je birma začetek večje povezanosti z Bogom ali je praktičen odpad od Njega? Birma je **večja odgovornost**, da z milostjo Svetega Duha z življenjem in besedo pričam za Kristusa v svetu, v katerem živim. Kdor prejema zakrament, da »*se reši*« življenja po veri, pomeni, da ni popolnoma nič razumel, kaj je vera. **Vera je ljubezenski odnos z Bogom.** BOG NAS NEIZMERNO LJUBI, mi mu LJUBEZEN VRAČAMO tako, da se ravnamo po njegovih navodilih, ki jim pravimo zapovedi. To je pot, ki vodi v večno srečo, v večno življenje. **TO JE VERA!**

SPRIČEVALA boste veroučenci prejeli v nedeljo, 18.6. pri sv.maši. Nekateri mi še niste prinesli delovnega in liturgičnega zvezka,

- **DEKANIJSKO ROMANJE NA SV.GORO** bo prihodnjo nedeljo, 11.6. popoldne. Odhod bo iz Palčja ob 13h, potem pride avtobus v Zagorje in pobira še v Drskovčah, Parjah, Kleniku... Vabim, da se našega romanja udeležite birmanci in prvo-obhajanci. Na avtobusu je še prostor, če se še kdo želi pridružiti. Če se pa kot družina peljete na Sv.goro, pa je tudi prav. Molitveno uro ob 15h bodo vodili pedagoški delavci koprške škofije – nekateri bodo prišli peš celo od Postojne; naša

dekanija pa bo imela sodelovanje pri sv. maši: **trnska** župnija bo imela prošnjo za duhovne poklice, **zagorska** pa uvod v pozdrav miru.

- **SPOMIN NA ŠMARNICE** boste dobili tisti, ki ste bili vsaj dvajsetkrat pri njih. Upam, da so vsem, ki ste se jih udeleževali, pomagale k večji ljubezni do Marije, ki želi, da se zatekamo k njej v svojih potrebah, še posebej duhovnih potrebah. Bolj smo tudi spoznali našo božjo pot na Sveti gori.

- **ZDOMA** bom do sobote. V nujnih primerih se obrnite v Knežak h g. dekanu Lojzetu Milharčiču (Mobi: 041/338 915).

- **OKLICI v Trnju:** Žele Simon – Šajn Petra in Rebec Primož – Vranko Maja; v **Zagorju:** Žele Simon – Šajn Petra.

SVETI DUH, OBLIKOVALEC ČLOVEŠKIH SRC

Sv. Duh je tisti, ki daje življenje! On stori, da se v nas rojeva življenje vstalega Kristusa. On oblikuje naša srca! To pa ne gre brez nas, brez našega sodelovanja.

Sveti Duh je kakor umetnik, ki iz brezobličnega kosa kamna izkleše čudovit kip. Lahko bi ga primerjali tudi z gospodinjo, ki z kepe testa naredi sočni kruh. Morda je ta podoba še boljša, saj predpostavlja voljno testo, iz katerega naredi užiten kruh. Tudi Sv. Duh potrebuje tako voljno snov, nas kristjane, da more iz nas narediti Božjo umetnino. Sv. Duh sam mora omehčati naše srce, da bo ubogljivo in voljno za njegov načrt, za uresničitev Božje umetnine.

Sv. Irenej je rekel: »Kakor suha moka brez vode ne more sama po sebi postati testo ali kruh, tako tudi mi ne bi mogli postati eno v Kristusu brez »vode«, ki prihaja z neba. In kakor suha zemlja, če ne dobiva vode, ni rodovitna, tako tudi mi, ki smo bili suh les ne bi nikoli rodili sadov življenja brez dežja, ki nam je bil dan od zgoraj.«

Sveti Duh kot »dober prijatelj«, ki ga je Bog podaril človeku, da mu stoji ob strani? Zakaj pa ne?!

Sveti Duh daje človeku pogum, s svojo ljubeznijo in predanostjo nas spreminja, iz nas izvabi dobro in najboljše. Njegova bližina nas ozdravlja, nas potolaži. Je nekaj tihega in nežnega, kar moramo zaščititi – me pa tudi prav močno vodi. Je Božja moč in ljubezen, ki me obdaja – in v katero se lahko potopim.

Prepustimo se tudi mi delovanju Sv. Duha in bomo postali voljno testo v Božjih rokah, postali bomo rodovitna zemlja. Tako bomo ljudem postali smerokazi, kažipoti k Bogu. Večkrat bi morali v svojih molitvah prositi podobno, kakor je rečeno v pesmi slednici na čast Sv. Duhu: »Duši madeže prositi podobno, kakor je rečeno v pesmi slednici na čast Sv. Duhu: »Duši madeže izmij, kar je suho spet zalij in ozdravi rane vse. Upogni, kar upira se, vse ogrej, kar mrzlo je, vodi vse, ki so zašli!«

Da pa bi Sv. Duh sploh lahko deloval, se moramo zavedati potrebe po njem. Vse kar je v Cerkvi, dobi moč in smisel po Sv. Duhu; brez njegovega delovanja je vse brez moči in brez krščanskega pomena. Tudi molitev, če ni opravljena v Sv. Duhu, nima učinka. Brez njega je Bog daleč, Kristus ostane v preteklosti, evangelij ostane mrtva črka, Cerkev se spremeni zgolj v organizacijo, krščanska dejavnost pa zgolj v prazno moraliziranje.

Po: J. Kužnik, V Marijini šoli – Častitljivi del

Kjerkoli govori Sveto pismo o Svetem Duhu, se Bog ljubeznivo obrača na ljudi, vabi nas na praznovanje prijateljstva z Bogom.

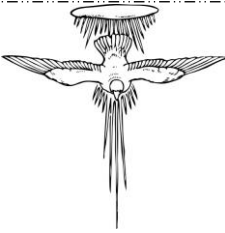
Sveti Duh – dobri prijatelj človeka. Prijatelj, ki nam je blizu, ki nam brani hrbet, ki se mu lahko zaupamo. Prijatelj, ki nas nežno tolaži, če smo žalostni – in ki nas polne moči postavi na prepah, kadar nas mora pretresti. Dober prijatelj ostaja – in to prijateljstvo je prav tako težko opisati kot tisto med ljudmi.

6. junij NORBERT

Toda – po čem spoznamo ljubezen? Po čem spoznam prijateljstvo? Po čem spoznam Svetega Duha? Objektivnih kriterijev skoraj ni. Prijateljstva in ljubezni ne morem meriti po velikosti daril, pa tudi čas, ki ga prebijemo skupaj, ni pravi pokazatelj. Dejstvo pa je, da povsod, kjer deluje Sveti Duh, bi resnično moralo vse rasti in cveteti od življenja. Tam, kjer sta ljubezen in prijateljstvo odkrita in pristna, bi morale zeleneti stepe in v puščavah bi morali izvirati studenci. Kjer strah utesnjuje življenje, bi se morali odpreti, in kjer se izgubljam v neznanem, bi se gotovo ustavili. V nevarnosti vidimo rešitev, v utrujenosti dobimo novo moč, sredi mraza se topi led. Če sem zašel, se mi odpre pot, če ne morem ali nočem več, me nekdo vzame v roko in mi nežno obriše solze z obraza. To je ljubezen, to je prijateljstvo – to je Sveti Duh!

Po: A. Schwarz, Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje

*Pridi, Sveti Duh, ki daješ življenje,
napolni nas s svojo močjo!
Tolažnik, ki mehča srca,
opora, ki nam jo podarja Oče,
iz tebe izvira življenje, luč in ogenj,
nam šibkim daješ moč in pogum,
pridi naš gost,
ki razsvetljuješ srce in duha,
v nemiru nam podarjaš počitek,
v vročini nas ohladiš.*

Po: A. Schwarz

SMEH JE POL ZDRAVJA

VISKI – Zakaj Škot gostom doma ponudi viski vedno po žlički? – »Zato, ker če bi ponudil iz kozarca, bi gost pri hitrem nagibu videl, da se pod stropom sušijo klobase«

Po legendi naj bi strela spreobrnila zelo posvetno živečega Norberta, ki je sicer pripadal kleriškemu stanu, v ponižnega spokornika. To, kar je med jahanjem doživel z vremenom, naj bi nanj naredilo takšen vtis, da je ob slutnji bližnje smrti zaobljubil drugačno življenje. Dotedanji subdijakon se je dal kölnskemu nadškofu posvetiti v duhovnika in odtlej kot potujoči pridigar hodil po deželi ter goreče oznanjal Božjo besedo. Po l. 1120 je z nekaterimi svojimi učenci in s svojim prijateljem Hugom v kraju Premontre ustanovil red premonstratencev – bratje, oblečeni v bele kute, so hoteli z neizprosno resnostjo in najstrožjim spokorniškim duhom po redovnem vodilu sv. Avgušтина obnoviti stari meniški ideal Cerkve. Leta 1126 ga je papež Honorij II. imenoval za magdenburškega nadškofa. Norbert je v kratkem času dosegel, da se je razcvetela do tedaj že popolnoma zanemarjena škofija. Umrli je 6. junija 1134 v Magdenburgu.

Tviti papeža Frančiška

Samo govoriti, da smo krístjani, ni dovolj. Svojo vero moramo živeti ne le z besedami, pač pa tudi z dejanji.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
www.zupnija-zagorje-trnje.org/